

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Ndc/2/2018
Identifikačné číslo spisu:	7910212117
Dátum vydania rozhodnutia:	30.05.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Ján Šikuta
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:7910212117.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne „ik“ INTERKONTAKT a.s., so sídlom v Čiernej nad Tisou, Trakanská 15/10, IČO: 31 670 024, zastúpenej JUDr. Petrom Črhom, advokátom so sídlom v Mostě, Obchodní 41, Česká republika, proti žalovanému A. bývajúcemu v R., zastúpenému JUDr. Ladislavom Csákóom, advokátom so sídlom v Rožňave, Hviezdoslavova 4, o vydanie vecí, vedenom na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn. 16 C 45/2010, o návrhu žalobkyne na prikázanie sporu inému súdu z dôvodu vhodnosti, takto

rozhodol:

Návrhu na prikázanie sporu vedenom na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn. 16 C 45/2010 Okresnému súdu Bratislava I n e v y h o v u j e.

Odôvodnenie

1. V spore o vydanie vecí vedenom na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn. 16 C 45/2010 podala žalobkyňa návrh na prikázanie sporu z dôvodu vhodnosti inému súdu. Vo svojom návrhu uviedla, že navrhuje, aby bola predmetná vec prikázaná napríklad Okresnému súdu Bratislava I. Návrh odôvodnila tým, že nemá absolútne žiadnu dôveru voči objektívnemu rozhodovaniu Okresného súdu Trebišov a voči sudkyňi, proti ktorej už bola dvakrát vznesená námietka zaujatosti, a ktorá neuznála osobné voľno jej právneho zástupcu za dostatočný dôvod pre odročenie pojednávania, a teda považuje jednanie tejto sudkyne a súdu za veľmi neseriózne.

2. Žalovaný sa k návrhu žalobkyne vyjadril v zmysle takom, že v predmetnej veci nevidí absolútne žiadny dôvod na prikázanie sporu inému súdu. Naopak, návrh zo strany žalobkyne vníma ako jej premyslený postup, ktorý má len zbytočne skomplikovať priebeh celého konania. Žalovaný s návrhom na prikázanie sporu Okresnému súdu Bratislava I nesúhlasil.

3. Podľa § 39 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) na návrh ktorejkoľvek zo strán možno spor prikázať inému súdu tej istej inštalácie aj z dôvodu vhodnosti.

4. O prikázaní sporu rozhoduje súd, ktorý je najbližšie spoločne nadriadený príslušnému súdu a súdu, ktorému sa má spor prikázať (§ 39 ods. 3 CSP).

5. Prikázanie (delegácia) sporu z dôvodu vhodnosti predstavuje výnimku z ústavne zaručenej zásady, že nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky), ktorý je daný na podklade vopred stanovených zákonných pravidiel vecnej a miestnej príslušnosti súdov. K prikázaniu sporu inému súdu možno preto pristúpiť iba vo výnimočných prípadoch, v ktorých by prejednanie sporu iným, než (doposiaľ) príslušným súdom znamenalo z komplexného pohľadu hospodárnejšie, rýchlejšie alebo po skutkovej stránke spoľahlivejšie a dôkladnejšie posúdenie veci.

6. Dôvody delegácie môžu byť rôzne v závislosti od predmetu sporu, postavenia strán, ale aj doterajších výsledkov konania. Dôvody na strane strán sporu vyplývajúce z ich postavenia môžu mať najmä osobnú, zdravotnú, finančnú, prípadne sociálnu povahu. Vzhľadom na charakter delegácie sporu ako výnimky zo zásady, že vec prejednáva a rozhoduje súd, ktorého príslušnosť vyplýva zo zákonom stanovených pravidiel vecnej a miestnej príslušnosti, musí mať však aj dôvod delegácie vždy výnimočný charakter. V neposlednom rade nadriadený súd berie do úvahy aj prípadné dôsledky navrhovanej delegácie a starostlivo skúma, či delegovaním sporu inému súdu nedôjde iba k tomu, že obdobným spôsobom zaťaží druhú stranu sporu.

7. S poukazom na uvedené prichádza aplikácia ustanovenia § 39 ods. 2 CSP do úvahy len vtedy, ak sú pre to dané dôležité dôvody. Úvaha súdu o vhodnosti delegácie zahŕňa komplexné posúdenie predmetu sporu a pomerov oboch strán sporu. Súd prihliada na pomery a dopad prípadného prikázania veci tak vo vzťahu strany, ktorá vhodnú delegáciu navrhuje, ako aj na pomery a dopad prípadnej delegácie veci na druhú stranu sporu.

8. V danom prípade žalobkyňa odôvodňovala vhodnosť ňou navrhovanej delegácie sporu absolútnou nedôverou voči Okresnému súdu Trebišov a voči sudkyni, ktorá dané konanie vedie. Tieto dôvody podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) nevykazujú znaky takej výnimočnosti, aby bolo možné jej návrhu vyhovieť. Prikázanie sporu Okresnému súdu Bratislava I neprinesie oproti prejednaniu sporu Okresným súdom Trebišov výrazné zjednodušenie prístupu k súdu pre strany sporu, ani nepovedie k výraznejšiemu zhospodárneniu, či urýchleniu konania.

9. Zo všeobecného hľadiska, subjektívny názor strany konania, ohľadne (ne)objektívnosti, či (ne)zaujatosti toho-ktorého súdu, či sudcu bez ďalšieho nevyvoláva zmenu príslušnosti súdu. Strana má právo využiť úplne iný, vhodnejší inštitút (§ 52 CSP), prostredníctvom ktorého sa objektívne a ex lege postupuje pri zisťovaní (ne)zaujatosti sudcu.

10. Vzhľadom na uvedené dospel najvyšší súd k záveru, že v danom prípade nie sú splnené podmienky pre prikázanie sporu inému súdu z dôvodu vhodnosti v zmysle § 39 ods. 2 CSP, a preto návrhu žalobkyne nevyhovel.

11. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.